

Tento informační přehled byl vypracován ve spolupráci s Radou notářů Evropské unie (CNUE).

1 Jakým způsobem se vyhotovuje pořízení pro případ smrti (závěť, společná závěť, dědická smlouva)?

Nakládat se svým majetkem pro případ smrti může každá svěřprávná osoba starší 18 let prostřednictvím závěti.

Zůstavitel může v závěti nakládat s celým svým majetkem. Zvláštním znakem bulharského práva je skutečnost, že povinný díl majetku zůstavitele nebo osoby, která nezanechala závěť, není každopádně závětí dotčen, lze mít tudíž za to, že se závěť vztahuje pouze na tu část majetku, s níž je možno nakládat. Závěť se může vztahovat na veškerý majetek zůstavitele, na část tohoto majetku nebo na konkrétní věc.

Závěť může být rovněž podmíněná.

Dědický zákon (*Zakon za nasledstvoto*) vyžaduje, aby byla závěť sepsána ve stanovené formě, takže jakákoli listina, která se od této formy odchyluje, je neplatná.

Upozorňuje se, že bulharské právo neumožňuje, aby v téže závěti učinily pořízení pro případ smrti dvě nebo více osob, ať už ve svůj vzájemný prospěch nebo ve prospěch třetích osob.

Zákon stanoví dvě formy závěti: vlastnoruční nebo ve formě notářského zápisu.

Vlastnoruční závěť musí být celá napsána vlastní rukou zůstavitele. Musí být datována a podepsána zůstavitelem. Podpis musí být umístěn pod ustanoveními o pořízení. Závěť může být doručena v zapečetěné obálce do úschovy notářů. V takovém případě notář opatří obálku prohlášením o úschově. Toto prohlášení je podepsáno zůstavitelem a notářem a je zapsáno do zvláštního registru.

Vlastnoruční závěť bude uložena u notáře či jiné osoby, která musí usilovat o její zveřejnění notářem, jakmile se dozví o úmrtí zůstavitele.

Pokud tak zmíněná osoba neučiní, může kterákoli zúčastněná strana požádat soudce okresního soudu příslušného pro místo, kde je dědické řízení zahájeno, o stanovení lhůty pro předložení závěti za účelem jejího zveřejnění notářem.

Notář závěť zveřejní tak, že vydá prohlášení obsahující popis stavu závěti a učiní zápis o jejím otevření. Prohlášení podepíše osoba, která závěť předložila, a notář. K prohlášení se připojí listina, na níž je závěť sepsána, a výše zmíněné osoby každou stranu parafují.

Závěť pořízenou veřejnou listinou sepisuje notář za přítomnosti dvou svědků.

Zůstavitel učiní ústní prohlášení o své vůli před notářem, který je zapiše tak, jak ho zůstavitel uvede, a poté je zůstaviteli přečte za přítomnosti svědků. Notář v závěti uvede, že tyto formální náležitosti byly splněny, a uvede místo a datum sepsání závěti. Poté závěť podepíše zůstavitel, svědci a notář.

V případě, že zůstavitel nemůže závěť podepsat, musí uvést důvod a notář toto prohlášení zaznamená dříve, než závěť nahlas přečte.

Za účelem zveřejnění závěti ve formě notářského zápisu vyhotoví notář, u něhož byla závěť uložena, prohlášení obsahující popis stavu závěti a učiní zápis o jejím otevření. Notář toto prohlášení podepíše. K prohlášení se připojí listina, na níž je závěť sepsána, a výše zmíněné osoby každou stranu parafují.

Závěť lze výslovně zrušit novou závětí nebo notářskou listinou, v níž zůstavitel výslovně prohlásí, že své předchozí pořízení zcela nebo částečně ruší.

2 Mělo by být pořízení registrováno? Pokud ano, jakým způsobem?

Podle platných pravidel registrace musí být registrovány kopie zveřejněných závětí týkajících se nemovitého majetku nebo práv k nemovitému majetku.

Každá registrační služba mimoto vede rovněž abecední rejstřík vyhrazený pro notářské záznamy a závěti. V tomto rejstříku jsou uvedena také jména zůstavitelů, jejichž závěti ve formě notářského zápisu byly vykonány notářem, zrušení závětí a zůstavitelé, jejichž vlastnoručně pořízené závěti byly předány notářům za účelem uložení. V tomto případě je proti jménu zůstavitele uvedeno jméno notáře uchovávajícího notářskou listinu nebo vlastnoruční závěť.

3 Existují nějaká omezení svobodného nakládání s majetkem v případě smrti (např. povinný dědický podíl)?

Jak již bylo uvedeno, bulharské právo omezuje svobodu nakládat s majetkem v případě smrti. Tato omezení jsou ve prospěch nejbližších příbuzných zůstavitele: pozůstalého manžela, dětí, a pokud nemá zůstavitel potomky (dětí nebo vnuky), rodičů zůstavitele.

Tato omezení jsou stanovena v § 28 a v § 29 dědického zákona a týkají se pouze případů, kdy zůstavitel zanechal potomky, pozůstalé rodiče nebo manžela. V těchto případech je zůstaviteli zabráněno v pořízení nebo darování majetku způsobem, který nepříznivě ovlivňuje povinný díl náležející těmto osobám. S jiným majetkem, který nepředstavuje povinný díl, může zůstavitel volně nakládat.

Pokud zůstavitel nezanechal pozůstalého manžela, stanoví zákon povinný díl takto:

1) v případě jednoho dítěte (včetně osvojení) nebo potomků tohoto dítěte: jedna polovina;

2) v případě dvou nebo více dětí nebo jejich potomků: dvě třetiny majetku zůstavitele.

Povinný díl pozůstalého rodiče nebo rodičů činí jednu třetinu a povinný díl pozůstalého manžela činí jednu polovinu v případě, že tento manžel je jediným dědicem, nebo jednu třetinu, pokud zůstavitel zanechal pozůstalé rodiče.

Pokud zůstavitel zanechal potomky a pozůstalého manžela, rovná se povinný díl manžela povinnému podílu každého z dětí. V těchto případech činí podíl, se kterým může zůstavitel volně nakládat, jednu třetinu majetku v případě, že zůstavitel zanechal jedno dítě, jednu čtvrtinu v případě, že zanechal dvě děti, a jednu šestinu majetku v případě, že zanechal tři a více dětí.

4 Pokud pořízení pro případ smrti neexistuje, kdo dědí a kolik?

Jestliže zůstavitel nezanechal závěť, dědí pozůstalost zákonní dědicové s výhradou těchto stanovených pravidel:

Pokud byl zůstavitel svobodný a bezdětný, dědí rovným dílem pozůstalí rodiče nebo pozůstalý rodič (§ 6 dědického zákona, DZ).

V případě, že zůstavitel zanechal pouze předky ve druhém nebo vyšším stupni přímé linie, dědí rovným dílem osoby, které byly vůči zůstaviteli v nejbližším stupni příbuzenství (§ 7 DZ).

Pokud zůstavitel zanechal pouze pozůstalé sourozence, dědí tito sourozenci rovným dílem (§ 8 odst. 1 DZ).

Pokud zůstavitel zanechal pozůstalé sourozence a předky ve druhém nebo vyšším stupni přímé linie, obdrží tito sourozenci dvě třetiny majetku a tito předci jednu třetinu (§ 8 odst. 2 DZ).

Pokud byl zůstavitel svobodný, zanechal však pozůstalé děti (včetně osvojených), dědí tyto děti rovným dílem (§ 5 odst. 1 DZ). Podíl dítěte, které zemře před zůstavitelem, přechází na jeho potomky podle zákonné dědické posloupnosti (právní nástupnictví).

Pokud zůstavitel zanechá manžela, ale nemá žádné děti, předky, sourozence ani jejich potomky, dědí celý majetek manžel (§ 9 DZ).

V případě, že manžel dědí majetek zůstavitele spolu s předky nebo sourozenci či jejich potomky, dědí manžel polovinu majetku, dochází-li k dědictví méně než 10 let od uzavření manželství. V opačném případě náleží manželovi dvě třetiny majetku. V případě, že manžel dědí majetek zůstavitele spolu s předky a sourozenci nebo jejich potomky, náleží manželovi v prvním případě třetina a ve druhém případě dvě třetiny majetku.

Pokud zůstavitel zanechá manžela a děti, dědí manžel a děti rovným dílem (§ 9 odst. 1 DZ).

Není-li osob oprávněných dědit ve výše uvedených situacích, nebo pokud všichni dědicové dědictví odmítnou či ztratí právo dědictví přijmout, přechází pozůstalost na stát s výhradou movitého majetku, domu, dílen a parkovacích garáží, jakož i pozemků a nemovitostí určených primárně pro bytové účely, jež se stávají majetkem obce, v níž se nacházejí.

5 Který orgán je příslušný:

5.1 v dědických věcech?

Přijetí dědictví lze uskutečnit podáním písemné žádosti soudci okresního soudu, v jehož obvodu bylo dědické řízení zahájeno, přičemž v tomto případě je přijetí dědictví zapsáno ve zvláštním registru.

K přijetí dědictví dojde rovněž tehdy, pokud i bez podání písemné žádosti učiní dědic úkony, které jednoznačně svědčí o jeho úmyslu dědictví přijmout, nebo pokud dědic zděděný majetek zatají. V posledně uvedeném případě ztrácí dědic právo na svůj podíl na zatajeném majetku.

Dědictví lze alternativně přijmout na základě podrobného soupisu majetku, přičemž v tomto případě odpovídá dědic pouze v rozsahu obdržené pozůstalosti.

V těchto případech musí být přijetí dědictví na základě podrobného soupisu majetku učiněno ve formě písemného prohlášení u soudce okresního soudu do tří měsíců ode dne, k němuž se dědic dozvěděl o zahájení dědického řízení. Soudce okresního soudu může tuto lhůtu prodloužit až o tři měsíce.

Na žádost kterékoliv zúčastněné strany může soudce okresního soudu po předvolání osoby, která je oprávněná dědit, stanovit lhůtu, v níž má tato osoba dědictví přijmout nebo odmítnout. Bylo-li proti dědici zahájeno soudní řízení, stanoví lhůtu soud, který danou věc projednává. Neodpoví-li dědic ve stanovené lhůtě, ztrácí právo dědictví přijmout.

V tomto případě je prohlášení zapsáno ve zvláštním registru pro přijetí a odmítnutí dědictví.

Přijetí dědictví na základě podrobného soupisu majetku je povinné v případě osob mladších 18 let, osob, které byly prohlášeny za nesvéprávné, státních a veřejných organizací a toto přijetí musí být učiněno formou písemného prohlášení ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy byly získány informace o zahájení dědického řízení. Přijetí je zapsáno ve zvláštním registru vedeném u okresního soudu, v jehož obvodu bylo dědické řízení zahájeno.

V případě závětí musí osoba, která má v držení vlastnoruční závět, usilovat o její zveřejnění notářem, jakmile se dozví o smrti zůstavitele.

Kterákoli zúčastněná strana může požádat příslušný soud prvního stupně pro dané dědické řízení, aby stanovil lhůtu pro předložení závět ke zveřejnění notářem.

Notář závět zveřejní tak, že vydá prohlášení obsahující popis stavu závět a učiní zápis o jejím otevření. Prohlášení podepíše osoba, která závět předložila, a notář. K prohlášení se připojí listina, na níž je závět sepsána, a výše zmíněné osoby každou stranu parafují.

V případě, že byla závět předána do úschovy notáři (§ 25 odst. 2 DZ), provede výše uvedené kroky příslušný notář.

5.2 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví?

Dědí se přijetím dědictví. Právní účinky přijetí nastanou v okamžiku zahájení dědického řízení.

Kromě případů výslovného přijetí dědictví podáním písemné žádosti se může přijetí uskutečnit i bez písemné žádosti v případě, že dědic provede úkon, který jednoznačně svědčí o jeho úmyslu dědictví přijmout, případně pokud dědic zděděný majetek zatají. V posledně uvedeném případě ztrácí dědic právo na svůj podíl na zatajeném majetku.

Na žádost kterékoliv zúčastněné strany může soudce okresního soudu po předvolání osoby, která je oprávněná dědit, stanovit lhůtu, v níž má tato osoba dědictví přijmout nebo odmítnout. Bylo-li proti dědici zahájeno soudní řízení, stanoví lhůtu soud, který danou věc projednává.

Neodpoví-li dědic ve stanovené lhůtě, ztrácí právo dědictví přijmout.

V tomto případě je prohlášení zapsáno ve zvláštním registru pro přijetí a odmítnutí dědictví.

Odmítnutí dědictví se provádí stejným postupem a je registrováno stejným způsobem.

V úvahu je třeba vzít rovněž povinnost podle § 43 zákona o místních daních a poplatcích (*Zakon za mestnite danatsi i taksii*) uloženou bankám, pojišťovnám a jiným společnostem, jakož i jakýmkoli jiným subjektům, které jsou deponitáři nebo povinnými v případě cenných papírů, peněz či jiného majetku, jehož se týká dědické řízení, o jehož zahájení se dozví, a sice zaslat podrobný soupis tohoto majetku obci, v níž je dědické řízení zahájeno, před vyplacením, vydáním nebo převedením tohoto majetku.

5.3 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí odkazu?

V tomto případě se uplatní stejný postup jako při přijetí nebo odmítnutí dědictví.

5.4 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu?

Pro odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu není stanoven žádný zvláštní postup. Dědic, který má nárok na povinný díl, ale nemůže ho přijmout v plném rozsahu s ohledem na odkazy nebo dary, se může obrátit na soud, aby tyto odkazy a dary snížil v rozsahu potřebném na doplnění povinného dílu po zohlednění případných odkazů a darů poskytnutých dotčenému dědici s výjimkou obvyklých darů.

Pokud dědic, jehož povinný díl je nepříznivě ovlivněn, uplatňuje právo na dědictví vůči osobám, které nejsou zákonnými dědici, musí tento dědic dříve přijmout dědictví na základě podrobného soupisu majetku.

Pro účely stanovení části majetku, s níž může zůstavitel svobodně nakládat, a výše povinného dílu dědice se veškerý majetek, který náležel zůstaviteli v okamžiku jeho smrti, stává součástí pozůstalosti po odečtení dluhů a jakéhokoli přírůstku dědictví podle § 12 odst. 2 dědického zákona. Následně se k němu přičtou dary kromě obvyklých darů v závislosti na jejich statusu v době, kdy byly darovány, a jejich hodnoty v době zahájení dědického řízení u nemovitostí, případně v době, kdy byly darovány, v případě movitého majetku.

Pořízení pro případ smrti se poměrně snižuje, přičemž se nerozlišuje mezi dědici a odkazovnými, pokud zůstavitel nevedl jinak.

6 Stručný popis postupu k vypořádání dědické věci podle vnitrostátního práva, včetně vypořádání majetku a jeho rozdělení (včetně informací o tom, zda byl postup k vypořádání dědické věci zahájen soudem, nebo zda jej zahájil jiný příslušný orgán bez návrhu).

Pozůstalost je vypořádána soudním rozdělením dědictví nebo rozdělením dědictví na základě dohody.

Každý spoluvlastník má právo na rozdělení dědictví bez ohledu na velikost svého podílu. Každý dědic může požadovat svůj podíl ve formě věcného plnění, je-li to vhodné, a nerovnost podílů se řeší peněžním vypořádáním.

Rozdělení na základě dohody se provádí se souhlasem všech spoluvlastníků. Rozdělení na základě dohody má formu smlouvy. V souladu s ustanovením § 35 odst. 1 zákona o vlastnictví musí být rozdělení movitého majetku v hodnotě vyšší než 50 BGN nebo nemovitého majetku na základě dohody provedeno písemně a podpisy musí být úředně ověřeny. V případě rozdělení na základě dohody se pomyslný podíl každého ze spoluvlastníků na společné pozůstalosti stává předmětem samostatného a nezávislého vlastnického práva na skutečný podíl na majetku ve spoluvlastnictví.

Soudní rozdělení se provádí v rámci zvláštního řízení podle § 341 a následujících občanského soudního řádu. Pro podání návrhu na rozdělení majetku neexistuje žádná promlčecí lhůta. Toto sporné řízení zahrnuje dvě fáze.

První fáze se týká přípustnosti rozdělení.

Spoludědic žádající o rozdělení podá písemný návrh k soudu prvního stupně, k němuž přiloží:

1. úmrtí list zůstavitele a potvrzení o dědictví;
2. potvrzení nebo jiný písemný doklad týkající se pozůstalosti;
3. kopie návrhu a jeho příloh pro ostatní spoludědice.

Během prvního jednání před soudem může kterýkoli jiný spoludědic písemně požádat, aby byl do pozůstalosti zahrnut další majetek. Během prvního jednání před soudem může kterýkoli spoludědic rovněž napadnout právo jiného spoludědice účastnit se tohoto dělení, velikost jeho podílu nebo zahrnutí určitého majetku do pozůstalosti.

Při řízení o rozdělení dědictví projedná soud spory týkající se původu, osvojení, závětí, pravosti písemných důkazů nebo žádostí o snížení výše majetku, o němž bylo učiněno pořízení pro případ smrti, případně darů.

Tato první fáze končí usnesením o přípustnosti rozdělení. Soud stanoví, který majetek bude rozdělen mezi které osoby, a podíl každého spoludědice. Při rozhodování o přípustnosti rozdělení movitého majetku rozhodne soud také o tom, který z podílníků ho má mít v držení.

U tohoto nebo následného rozhodnutí platí, že pokud jeden nebo více dědiců nebude pozůstalost využívat v souladu se svými dědickými právy, může soud na žádost jednoho z dědiců rozhodnout o tom, kteří dědicové mají užívat který majetek až do doby ukončení dělení, případně jaké částky mají uživatelé za toto užívání ostatním dědicům uhradit.

Druhá fáze zahrnuje rozdělení jako takové. Jsou určeny podíly a určen majetek, který případně do výlučného vlastnictví jednotlivých podílníků. To je provedeno na základě vypracování rozhodnutí o rozdělení a losování. Soud vypracuje rozhodnutí o rozdělení na základě znaleckého posudku v souladu s dědickým zákonem. Po vypracování návrhu rozhodnutí o rozdělení předvolá soud strany, aby jim návrh předložil a vyslechl jejich námítky. Poté soud vypracuje a rozsudkem vyhlásí konečné rozhodnutí o rozdělení. Poté, co rozsudek o rozhodnutí o rozdělení nabude právní moci, předvolá soud strany za účelem losování. Soud může rozdělit zděděný majetek mezi podílníky bez losování, pokud se určení podílů a losování prokáže jako nemožné nebo nevhodné.

Pokud je majetek nedělitelný a nelze jej přidělit k žádnému podílu, nařídí soud jeho prodej ve veřejné dražbě. Této veřejné dražby se mohou jako dražitelé zúčastnit i podílníci.

V případě, že nedělitelným majetkem je obydlí, které bylo vlastnictvím společenství založeného sňatkem ukončeným smrtí jednoho z manželů nebo rozvodem, a pozůstalý manžel nebo bývalý manžel, jemuž byla svěřena rodičovská práva k dětem narozeným v tomto manželství, nemá vlastní obydlí, může soud na žádost tohoto manžela použít toto obydlí jako podíl a vypořádat podíly ostatních podílníků tak, že jim případně jiný majetek nebo hotovost.

V případě, že nedělitelným majetkem je obydlí, může kterýkoli podílník, který v něm žil v okamžiku zahájení dědického řízení a který nemá žádný jiný domov, požádat o přidělení tohoto majetku do svého podílu, přičemž podíly ostatních podílníků budou vypořádány tak, že jim případně jiný majetek nebo hotovost.

Pokud tyto podmínky splňuje více podílníků, kteří vznesou nárok na tento majetek, bude dána přednost té osobě, která nabídne nejvyšší cenu.

Návrh na přidělení může být podán nejpozději na prvním soudním jednání poté, co se rozhodnutí soudu o přípustnosti rozdělení stane vykonatelným.

Majetek se ocení tržně.

V případě úhrady v hotovosti musí být platba spolu se zákonným úrokem provedena do šesti měsíců ode dne, kdy rozhodnutí o přidělení majetku vstoupí v platnost.

Podílník, do jehož podílu byl daný majetek zařazen, se stane vlastníkem poté, co v určené lhůtě provede úhradu v hotovosti včetně zákonných úroků. Pokud nebude úhrada v této lhůtě provedena, stane se přidělení ze zákona neplatným a daný majetek bude nabídnut k prodeji ve veřejné dražbě. Majetek může být přidělen jinému podílníku, aniž by byl nabídnut k prodeji ve veřejné dražbě, pokud tento podílník splňuje příslušné požadavky a o přidělení požádal ve stanovené lhůtě, a to za předpokladu, že bezodkladně uhradí odhadní cenu sníženou o hodnotu jeho podílu na ní. Výnosy budou poměrně rozděleny mezi ostatní podílníky.

Soudní řízení o rozdělení může být ukončeno a pozůstalost vypořádána na základě dohody, ke které strany dospějí a která je schválena soudem.

7 Jak a kdy se člověk stane dědicem nebo odkazovníkem?

Dědí se přijetím dědictví. Před přijetím dědictví může osoba, která má nárok dědit, pozůstalost spravovat a domáhat se jejího zachování posesorní žalobou.

8 Jsou dědicové odpovědní za dluhy zůstavitele? Pokud ano, za jakých podmínek?

Ziskáním příslušného podílu (nerozděleného podílu) na pozůstalosti zůstavitele získá každý dědic nebo odkazovník pomyslnou část zůstavitelova majetku a jeho dluhů, které jsou součástí pozůstalosti.

Za dluhy váznoucí na pozůstalosti odpovídají dědicové, kteří přijali dědictví, a to podle velikosti svých podílů.

Dědic, který přijal dědictví na základě výhrady soupisu, odpovídá za dluhy pouze do výše nabytého dědictví.

Přijetí dědictví s výhradou soupisu musí být uplatněno písemně před soudem prvního stupně do tří měsíců ode dne, kdy se dědic dozvěděl o zahájení dědického řízení. Soudec prvního stupně může tuto lhůtu prodloužit až o tři měsíce. Přijetí se zapisuje do zvláštního rejstříku u soudu.

Nesvéprávné osoby a státní i nestátní organizace mohou přijmout dědictví pouze na základě soupisu pozůstalosti.

Pokud jeden z dědiců přijme dědictví na základě výhrady soupisu, mohou ji využít i ostatní dědicové, aniž je tím dotčeno jejich právo přijmout nebo odmítnout dědictví.

Soupis je pořízen v souladu s občanským soudním řádem.

Věřitelé zůstavitele a odkazovníci mohou ve lhůtě tří měsíců od přijetí přistoupení požádat o oddělení majetku zůstavitele od majetku dědice. Toto oddělení se s ohledem na nemovitý majetek uskuteční zápisem do záznamů o nemovitém majetku zůstavitele postupem podle zákona o katastru nemovitostí a registru majetku (*Zakon za kadastara i imotniya registar*) a s ohledem na movitý majetek podáním návrhu soudci okresního soudu, jenž je zapsán do zvláštního registru pro přijetí a odmítnutí dědictví.

Věřitelé zůstavitele a odkazovníci, kteří požádali o oddělení majetku, mají přednost před těmi, kteří tak neučinili. Pokud o oddělení majetku požádali věřitelé zůstavitele i odkazovníci, mají věřitelé přednost před odkazovníky.

Byl-li proti zůstaviteli vydán exekuční příkaz, může být vykonán i ve vztahu k majetku jeho dědiců, pokud tito neprokáží, že dědictví odmítli, nebo že dědictví přijali na základě podrobného soupisu majetku. Pokud dědic dědictví nepřijal, stanoví exekutor lhůtu podle § 51 dědického zákona a předá prohlášení dědice příslušnému soudci okresního soudu za účelem jeho náležité registrace.

Zvláštním případem, kdy dědic odpovídá za dluhy zůstavitele, se zabývá § 150 zákona o boji proti korupci a o zabavení nezákonně nabytého majetku (*Zakon za protivodejstvije na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imuštestvo*), podle něhož je nezákonně nabytý majetek zabaven i dědicům nebo odkazovníkům v rozsahu, v jakém jej nabyli.

V těchto případech práva státu podle zákona zanikají po uplynutí desetileté promlčecí lhůty, která začíná běžet ode dne nabytí majetku. Běh promlčecí lhůty je však pozastaven po dobu trvání řízení podle oddílu IV zákona.

9 Jaké dokumenty a/nebo informace se obvykle vyžadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Opisy zveřejněných závětí týkajících se nemovitého majetku a práv k nemovitému majetku musí být zaregistrovány. V případě univerzálních závětí je existence nemovitého majetku v příslušném soudním okrese doložena prohlášením s úředně ověřeným podpisem oprávněné osoby, které identifikuje nemovitý majetek nacházející se v příslušném soudním okrese, o němž oprávněná osoba ví. Toto prohlášení se předkládá společně se závětí rejstříkovému soudci v okrese, v němž se daná nemovitost nachází.

Rejstříkový soudce vydá pokyn rejstříkovému úřadu v místě, kde se nemovitý majetek nachází, aby tento majetek zaevidoval tak, že vloží listiny podléhající zápisu do veřejně přístupného rejstříku.

K žádosti o registraci jsou přiloženy dvě úředně ověřené kopie závětí týkající se daného nemovitého majetku a práv k nemovitému majetku.

K dalším listinám podléhajícím registraci patří smlouvy o rozdělení nemovitého majetku, potvrzení o soudním rozdělení tohoto majetku, pravomocná soudní rozhodnutí nahrazující tato potvrzení a žádosti věřitelů zůstavitele nebo odkazovníků o oddělení nemovitého majetku zůstavitele.

9.1 Je jmenování správce pozůstalosti povinné nebo povinné na vyžádání? Pokud je povinné nebo povinné na vyžádání, jaké kroky je třeba podniknout?

Jmenování správce pozůstalosti není povinné. Zůstavitel může povolat jednu nebo více svěřených osob jako správce pozůstalosti.

Na žádost kterékoli ze zúčastněných stran může místně příslušný soud prvního stupně stanovit lhůtu, v níž může pověřená osoba toto povolení přijmout.

Pokud tato lhůta marně uplyne a pověřená osoba povolení nepřijme, má se za to, že pověřená osoba povolení odmítla.

Soud prvního stupně může správce pozůstalosti odvolat v případě, že je nedbalý nebo nezpůsobilý, případně jedná způsobem neslučitelným s důvěrou vloženou ve správce pozůstalosti.

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

Viz odpověď na předchozí otázku.

Obecně platí, že pokud zůstavitel zemřel, aniž by zanechal závět, nebo neustanovil správce pozůstalosti, může majetek spravovat jakákoli osoba, která má nárok dědit, a může podávat posesorní žaloby vedoucí k jeho zachování, dokud nedojde k přijetí dědictví.

Pozůstalost spravuje dědic, který dědictví přijal na základě podrobného soupisu majetku, přičemž je povinen jednat se stejnou péčí, s jakou spravuje své vlastní záležitosti. Tento dědic nemůže zcizit nemovitosti do pěti let od přijetí dědictví a movitý majetek do tří let, nepovolí-li to soudce okresního soudu; v opačném případě odpovídá dědic za dluhy zůstavitele v neomezeném rozsahu. Takovýto dědic odpovídá za správu věřitelům a odkazovníkům.

Pokud není místo pobytu osoby, která je oprávněná dědit, známo, nebo je-li známo, tato osoba však nepřevzala správu pozůstalosti, ustanoví soudce okresního soudu z vlastního podnětu nebo na žádost zúčastněných stran správce pozůstalosti.

Správce pozůstalosti musí vyhotovit podrobný soupis pozůstalosti. Správce pozůstalosti předkládá a reaguje na nároky týkající se majetku a dluhů v pozůstalosti. Správce pozůstalosti si musí vyžádat od soudce okresního soudu svolení se splacením dluhů v pozůstalosti, vyplacením odkazů a prodejem nemovitého majetku.

9.3 Jaké pravomoci má správce pozůstalosti?

Správce pozůstalosti musí vyhotovit soupis majetku a přizvat k účasti dědice a odkazovníky.

Správce pozůstalosti se ujme pozůstalosti a spravuje ji v rozsahu nezbytném ke splnění pořízení pro případ smrti.

Správce není oprávněn převádět majetek, pokud to není nutné a nepovolí to soudce prvního stupně, který vydá rozhodnutí po vyslechnutí dědiců.

Pokud jde o případy, kdy je správce pozůstalosti ustanoven soudcem okresního soudu, viz odpověď na otázku č. 9.2.

10 Jaké dokumenty se běžně vydávají podle vnitrostátního práva v průběhu nebo na konci řízení o dědictví k prokázání statusu a práv oprávněných osob? Mají specifické důkazní účinky?

Pokud zůstavitel zanechal vlastnoruční závět, notář tuto závět zveřejní tak, že vydá prohlášení obsahující popis stavu závěti a učiní zápis o jejím otevření. Zákonní dědici jsou legitimizováni potvrzením o dědictví, které vydá starosta obce, na jejímž území měl zůstavitel poslední trvalé bydliště.

Potvrzení o dědictví se vydává pouze osobám, které byly ke dni své smrti zapsány do evidence obyvatelstva a pro které byl vystaven úmrtní list.

Není-li zůstavitel bulharským občanem, je však zapsán v matrice, a pokud není úmrtní list vystaven na území Bulharska, je nutné za účelem vydání dědického osvědčení předložit druhopis nebo výpis z matriky úmrtí vyhotovený zahraničním matričním úředníkem. Pokud matrika neobsahuje veškeré údaje potřebné pro vydání osvědčení, je třeba předložit úřední doklad vydaný příslušnými orgány státu, jehož je dotyčná osoba státním příslušníkem, za účelem potvrzení jejího rodinného stavu, údajů o manželovi/manželce a přímých pokrevních příbuzných v prvním stupni a příbuzných v pobočné linii ve druhém stupni.

Toto potvrzení se vydává v souladu s § 24 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel a s § 9 nařízení o vydávání potvrzení na základě evidence obyvatel. Toto potvrzení se vydává dědicům ze zákona, jejich právním zástupcům nebo třetím stranám, pokud je tyto třetí strany potřebují za účelem výkonu zákonných oprávnění nebo jsou k tomu výslovně pověřeny úředně ověřenou plnou mocí.

Pro vydání tohoto potvrzení jsou nezbytné následující dokumenty:

- žádost na formuláři informačního střediska evidence občanů (GRAO), ve které jsou uvedeny podrobnosti o dědících zůstavitele a kterou musí podat dědic nebo osoba pověřená jedním z dědiců,
- kopie úmrtního listu (pokud byl vydán jinou obcí),
- doklad totožnosti žadatele,
- úředně ověřená plná moc, pokud je žádost podána pověřeným zástupcem.

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Vaše Evropa](#).

Velice uvítáme jakoukoli [zpětnou vazbu](#) ohledně užitečnosti poskytnutých informací.

This webpage is part of an EU quality network

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.